

نویسنده: وجی فرشاد (Vijay Prashad).

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم « 2019-04-23 » .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

هیچ چیز در اینجا مشاهده نمی شود: دولت ایالات
متحده از تحقیقات در مورد جنایات جنگی در
افغانستان جلوگیری می کند

Nothing to See Here: The U.S. Government Prevents Investigations Into War Crimes in Afghanistan

جنگ ایالات متحده با افغانستان که از سال « 2001 » ادامه دارد، شمار
مرگ و میر ناشناخته ای را با تعداد نامعلومی از جنایات جنگی ایجاد کرده
است

*The U.S. war on Afghanistan, which has been ongoing since
2001, has produced an unknown death count with unknown
numbers of war crimes*

با تشکر از بازگیری دیوان کیفری بین المللی، این جرم و صدها جرم دیگر نیز به درستی مستند نخواهد بود و عدالت برای
قربانیان و بازماندگان وجود نخواهد داشت. (عکس: سناتور دانیل پاپ Shook / مرکز عملیات رسانه ای افغانستان /

فلیکر DVIDSHUB / سی سی / فلیکر

در روز « 12 » آوریل (2019)، دادگاه بین المللی کیفری گفت که تحقیقات جنایی علیه ارتش آمریکا برای اقداماتش در افغانستان انجام نخواهد داد. فایل بسیار ضخیم در لایه بسته شد.

تقریباً یک دهه قبل در « 12 » ماه فبروری سال (2010) نیروهای بویژه عملیاتی ایالات متحده آمریکا به خانه حاجی شراب الدین در **خا تابا** « khataba » واقع در (ولایت پکتیا ی افغانستان) وارد شدند، خانواده حاجی شراب الدین در حال برگزاری مراسم جشن روز تولدی نوه حاجی شراب الدین بودند. در داخل این خانه اعضای نزدیک خانواده (از جمله یک محقق پولیس و یک سارنوال دولتی) و همچنین معاون فاکولته پوهنتون گردیز بنام **سید محمد «مل»** نیز حضور با هم داشتند - نیروهای بویژه عملیاتی ایالات متحده آمریکا در حوالی ساعت (3) صبح قبل از ظهر به این خانه هجوم آوردند و با این حمله و یورش مسلحانه ای خود پنج نفر از خانواده حاجی شراب الدین را بشمول پسر او بنام **محمد داود** که یک بازرس پولیس بود به قتل رساندند و بعد از این کشت و کشتار جسد های کشته شده ها را بداخل اتاق کردند و توسط چاقو آن تعداد مرمی ها را که در جسد کشته شده ها قرار داشت برداشتند، چونکه آنها نمی خواستند که شواهدی را ناشی از حمله شان بجا گذارند. آنها بعد از این اقدامات به چور و غارت و از جمله به سرقت پول نقد پرداخته خانه حاجی شراب الدین را ترک نموده و گفتند که این همه کشته شده ها شورشیان بودند و اما ادعاهای این نیروهای بویژه عملیاتی ایالات متحده آمریکا را هر دو یعنی هم کمیسیو مستقل حقوق بشر و هم اداره تحقیقات جنایی وزارت امور داخله افغانستان نادرست دانسته و گفتند که این مهاجمان مرتکب جنایات جنگی شده اند. اما با تشکر از بازگیری (برگردانی) دادگاه جنایی بین المللی که این جرم و صدها جرم دیگری را که بد رستی و بگونه مستند بازنگری نشده خواهد بود و عدالت اجتماعی در رابطه به قربانیان و بازماندگان آنها ممکن مد نظر گرفته نشده خواهد بود کنون بررسی میشود از آنجا یک به هزاران نفر از خانواده ها بسیار خوب میدانند و یا به آن رویدادها بیشتر آشنایی دارند که در قرا و قصبات کوچک مانند که در قریه **خا تابا** (در ولایت گردیز) و **ننگلام** چی واقعاتی رخ داده و یا به وقوع پیوسته است. ولی اما برای مرتکبین و یا عاملان این رخداد های تراژدیک از سوی اولیای امور هیچ جرم و مجازات تعیین و تفویض نگردیده است که این خود مایه تا سف است. از آنجمله کشتاری که توسط یک هلیکوپتر مربوط به نیروهای هوایی ایالات متحده آمریکا مستقر در افغانستان در ننگلام بتاریخ اول ماه مارچ سال (2011) انجام شد و خلبان آن هلیکوپتر (9) پسر بچه را تحت پرتاب بمب قرارداد و همه ای آنها را کشت، **حاجی بسم الله** گفت: پسر من را گم کرده بودم ولی او را من در میان این پسر بچه های بقتل رسیده از لباس های اش شناختم که این پسر من است - مقامات مسول ایالات متحده آمریکا به نسبت این

عمل و اقدام نیروهای هوایی خود تنها از مردم عذرخواهی کرد و بس .
قصه ها و حکایات از خانواده ها از بازگویی داستان ها و رخداد های از مرگ و میری بی مفهوم و احمقانه ناشی از خشونت و درگیری ها در شهرها و دهات یکی بعد از دیگری را میتوان از آنها شنید . جنگ کنونی در افغانستان ویا این جنگ ایالات متحده امریکا در افغانستان که از سال (2001) آغاز شده است ، شمار مرگ و میر نا شناخته شده و نا معلوم و یا ثبت نشده توأم با تعداد و یا شمارش از جنایات جنگی (توسط نیروهای امریکایی و شورشیان طالبان) را سبب شده است و یا بوجود آورده است و افغانستان همچنان تا هنوز در معرض زخم و ریش با زو مرتکبین جنایات از مجازات در مصونیت قرار دارند یعنی که به عاملین جنایات سزاداده نمیشود .

دیوان بین المللی کیفری (international criminal court)

دلیل و برهان خوب این بود که حکومت حامد «کرزی» در سال (2003) عضویت دادگاه کیفری بین المللی را کسب کرد ؛ با وجودیکه از سوی ایالات متحده امریکا بالای حامد «کرزی» فشار آورده شد که از کسب عضویت دادگاه بین المللی کیفری ابا و رزد و یا منصرف شود اما امریکا نتوانست که با وجود همه فشار های خود چیره شود و یا مانع عضویت افغانستان در این دادگاه شود ؛ دادگاه کیفری بین المللی از اساسنامه روم (Rome Statute) خارج شد که در سال (1998) به تصویب رسیده بود که در سال (2002) به اجرا درآمد ؛ ایالات متحده امریکا در ابتدا این معاهده و یا پیمان اصلی را توشیح کرد و اما بعد از آن این اساسنامه و یا این پیمان را فسخ و رد کرد و یا از آن پیمان بیرون آمد ؛ بدتر از همه اینکه کنگرس امریکا قانون حفاظت و مصونیت از اعضای منسوبین خدماتی خود را در سال (2002) تصویب کرد تا هرگونه همکاری را با دادگاه کیفری بین المللی نادیده بگیرد بویژه وقتیکه اگر رفتار و یا برخوردهای سربازان ایالات متحده امریکا مورد بررسی قرار گیرد ؛ یک سناتور امریکایی **جسی هلمز** (Jesse Helms) به دادگاه بین المللی کیفری بعنوان دادگاه کانگرو (ابهام زدایی یا دادگاه غیر قانونی و فاسد) اشاره میکند با وجودیکه حتی اگر افغانستان عضویت این دادگاه را نیز دارد اما در امریکا هیچکس به عواقب همچو پیامدها ناندیشده بودند و یا به عواقب این پیامدها فکر نکرده بودند .

اما داستان های دادگاه ایده های دیگری داشتند . آنطوریکه در سال (2006)، محققان ICC (دادگاه بین المللی کیفری) "بررسی اولیه" را از جنایات جنگی در افغانستان باز کردند . آنها به جنایات جنگی که توسط نیروهای ایالات متحده، توسط نیروهای افغان و طالبان انجام شده بود، علاقه مندی شان را نشان دادند و بکاربررسی خود آغاز کردند چند سال بعد یک محقق به من گفت که آنها "شواهد فریبنده" جنایات جنگی - که بیشتر

مربوط به مراکز شکنجه توسط آژانس اطلاعات مرکزی (سی آی ای) و اطلاعات نظامی ایالات متحده است - پیدا کرده اند. آنها نه تنها با مصاحبه با زندانیان سابق موفق به دریافت شواهد شدند، بلکه همچنین از راه های مختلف به مدارک رسمی ایالات متحده دسترسی پیدا کردند که مقامات رسمی امریکا هرگز همچو اسناد و مدارک را به اختیار کسی و یا مقامی نمیگذاشت.

در سال (2007) پارلمان افغانستان - یا مجلس جنگ سالاران - قانون را به تصویب رساند حاکی از آنکه مصونیت همه را برای مجرمان جنگی در کشور صاف کرد. یعنی که همه جنایت کاران را از تعقیب و جزا معاف پنداشت این یک پوشش و مصیبت شرم آور بود که تنها در ماه مه سال (2017) اصلاح شد تا کشور بتواند بر اساس اساسنامه روم با شدیدیاتی طریق کند.

ویکیلیکس در سال (2010) بعضی از این شواهد را از مجلات یا لوگ های جنگی افغانستان را که در (90000) صفحات جا بجا شده بود ارائه داد یعنی شواهد دربرگیرنده ای برخی از عملیات های مختلفی که توسط نیروهای ایالات متحده امریکا در افغانستان انجام شده بود، حاوی مستندات کافی نبود و این تحقیقات دادگاه بین المللی کیفری را با نیت و کنکاش از مصاحبه ها و از دسترسی به اسناد قابل دریافت شکل و شمایل نداد.

در تاریخ (20) ماه نومبر سال (2017) پیرامون موضوع با تقریباً یک دهه تحقیق دادگاه بین المللی کیفری گزارش نسبتاً ملایمی را در ارتباط به وضعیت در افغانستان ارائه داد و دادستان خواست تا آنچه را که در هنگام تحقیق و بررسی ها دنبال کرده است خلاصه و فشرده آنرا در ماه و یا در پراگراف شانزدهم گزارش تهیه دیده خود با این مضمون به نشر رساند.

« در نهایت امر اطلاعات قابل دسترس و یا موجود یک مبنای معقول برای باور به اعضای ایالات متحده امریکا میسر میسازد و آن اینکه نیروهای مسلح و اعضای سازمان اطلاعات مرکزی اقدامات شکنجه، رفتار بیرحمانه، تجاوز جنسی و خشونت جنسی علیه بازداشت شدگان مرتبط با جنگ در افغانستان و سایر نقاط عمدتاً در دوره های سالهای (2003) تا (2004) قابل دقت است و این بدان مفهوم نیست که جنایات سالهای (2010) و (2011) مورد بررسی قرار نخواهد گرفت؛ بلکه اینجا تمرکز در این دوره اولیه بود که بعداً گسترش یافت تا تمام دوران جنگ فعلی را شامل شود. »

دادستان ویژه دادگاه بین المللی کیفری خانم **فتو بنسودا** (Fatou Bensouda)

از دادگاه خواست تا تحقیقات کامل در مورد جنایات جنگی در افغانستان را انجام دهد او در این مورد یک نور سبز دریافت کرد .

فتو بنسودا (Fatou Bensouda)

مردان ویا آدم های دونالد ترامپ

یک سال بعد، در تاریخ (10) سپتمبر (2018)، **جان بولتون**، مشاور امنیت ملی ایالات متحده، گفت که اگر دادگاه بین المللی کیفری « ICC » همچنان با کار خود در مورد پرونده جنایات جنگی ایالات متحده ادامه دهد، دولت آمریکا تحریم هایی را علیه « ICC » اعمال خواهد کرد و حتی جنایتکاران دادگاه های « ICC » را در دادگاه های ایالات متحده محاکمه خواهند کرد. این فقط برای تحقیقات « ICC » در مورد جنایات جنگی آمریکا در افغانستان خواهد بود بلکه در صورتی که « ICC » در کار خود در رابطه با جنایات جنگی اسرائیل علیه فلسطینی ها اگر ادامه بدهد تحت تحریم قرار خواهد گرفت . محققان در « ICC » در آن زمان گفتند که ناراحتی در بخش آنها فرود آمد. این بدان معنا بود که تحقیقات اجازه داده نخواهد شد. اما، در حال حاضر، تلاش های فوری در داخل

« ICC » برای تعلیق تحقیقات صورت نگرفت. این روند ادامه یافت و تیم *Bensouda* پرونده علیه ایالات متحده و دیگران را برای جنایات جنگی در افغانستان تقویت کرد.

دیگران - برای جنایات جنگی در افغانستان.

مهم است که توجه داشته باشیم و آن اینکه شواهد همچو در روز روشن بود. و آن اینکه در سال « 2005 »، نیویورک تا یمز فشرده ای از یک تحقیق مطول در حدود (2000) صفحه ایی در مورد بررسی کا رکدهای ارتش آمریکا به ارتباط از کشتار **رحیب الله و دلاور** از بگرام درد سا مبر « 2002 » منتشر کرد. و در گزارش خاطر نشان شده است هیچ یک از سربازان متهم به قتل این دو نفر محکوم به اعدام نشدند. تمام هزینه ها کاهش یافته است. اما شواهد علیه آنها در گزارش ارتش واضح بود (لطفا مستند "برنده اسکار الکس جیبی" "Taxi to the Dark Side 2007" را ببینید).

دادستان ویژه « ICC »، **فتو بنسودا** که مسئول این پرونده بود، خواست تا از شورای امنیت سازمان ملل متحد در نیویورک با زدید بعمل آورد تا گزارش خود را به کشورهای عضو سازمان ملل ارائه کند. برای این کار رویا بازدید از نیویارک او مانند، دیگر اتباع خارجی که در سازمان ملل متحد هستند؛ **فتو بنسودا** (*Bensouda*) نیز در سفر به نیویارک باید ویزای ایالات متحده را دریافت کنند. در « 15 » مارس سال جاری، **مایکل پمپو**، وزیر امور خارجه ایالات متحده، گفت که ایالات متحده در صورتیکه تحقیقات اش را در مورد جنایات جنگی ارتش ایالات متحده ادامه دهد، برای کارکنان « ICC » غرض مسافرت به آمریکا ویزه ای د خولی نخواهد داد چند هفته بعد، در تاریخ « 5 » آوریل، ایالات متحده به **فتو بنسودا** « *Bensouda* » در این مورد اخطار را صادر کرد. که این خود یک عمل خصومت عظیم بود، که از آن کمی در مطبوعات اشاره شده است. با فزونی فشار وارده از طرف آدم ها دونالد ترامپ بالای دادگاه بین المللی کیفری زمینه چنان شد که این فشار موجب دلسردی و یا امتناع از بررسی جنایات آمریکا در افغانستان توسط برخی از هییت های تحقیق و بررسی داده گاه بین المللی کیفری شد. لغوه تجویز ویزه به **فتو بنسودا** از سوی سازمان ملل متحد و کشورهای عضو آن سازمان به سکوت مواجه شد طوریکه ایشان در مورد عدم دادن ویزه به دادستان کل دادگاه بین المللی کیفری خانم **فتو بنسودا** چیزی نگفتند و سکوت کردند که این سکوت آنها بالای کارمندان دادگاه تأثیرات منفی گذاشت و در تاریخ (12) ماه اپریل سه قاضی مربوط به دادگاه درخواست **فتو بنسودا** را در ارتباط به بررسی جنایات جنگی آمریکا در افغانستان رد کردند و در تالار قبل از صدور حکم محکمه (*pre-trial chamber*) هر یک از این قضات شامل **انتین کزیا میدوا** (*antonie Kesia Mindua*) از کانگو، **توموکو اکنی** (*Tomoko Akane*) از جاپان، و **روساریو سالواتور ایاتالا** (*Rosario Salvatore*)

Aitala) از ایتالیا بودند – این قضات تصمیم گرفتند که تحقیقات در مورد جنایات جنگی آمریکا در افغانستان به منافع عدالت خدمت نمیکند

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله :

ویجی پرشاد مدیر تری کونینتن: موسسه تحقیقات اجتماعی و سردبیر کتابهای *LeftWord* است. او یک نویسنده و خبرنگار اصلی در (*Globetrotter*) ، یک پروژه موسسه مستقل رسانه است. او به طور منظم برای *Frontline*، *Hindu*، *Newslick* و *BirGün* می نویسد

با تقدیم احترامات (2019-04-26)